

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್

ಕಾವ್ಯ ಆರ್

U11GT21C0494

ಬಿಕಾಂ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ, ದ್ವಿತೀಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ತುಮಕೂರು -572104

kavyarkavyar81@gmail.com

Ph.no: 7676300966

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ಗುರುದೇವ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾರತೀಯ ಕವಿ. 1861 ರ ಮೇ 7 ರಂದು ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಜೋರ್-ಸಂಕೋದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರ ಪೋಷಕರು ಮಹರ್ಷಿ ದೇವೇಂದ್ರನಾಥ್ (ತಂದೆ) ಮತ್ತು ಶಾರದಾ ದೇವಿ (ತಾಯಿ). ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾನ್ ಕವಿಯಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮಾನವತಾವಾದಿ, ದೇಶಭಕ್ತ, ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಕಥೆಗಾರ, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿದ ಅವರು ದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರರು ತಮ್ಮ "ಗೀತಾಂಜಲಿ" ರಚನೆಗಾಗಿ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ಮೇರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮೇ ೭ರಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

* ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ ಅವರು 1861ರ ಮೇ 7 ರಂದು ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಜೋರಾಸಂಕೋದ ಮ್ಯಾನ್ಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಾಗೋರ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.

* ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅಸಾಧಾರಣ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

* ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇಶಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

* ಬಂಗಾಳದ ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಅವರು ಮೊದಲು "ಹಳದಿ ದಾರ" ಕಟ್ಟುವ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

* ಠಾಗೋರ್ ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ದೇಶಭಕ್ತ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

* ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರ, ಕಲಾವಿದ, ಮಾನವತಾವಾದಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತಾವಾದಿ, ಲೇಖಕ, ವಿಚಾರವಾದಿ, ಬರಹಗಾರ, ಲೋಕೋಪಕಾರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು.

* ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

* 1913 ರಲ್ಲಿ "ಗೀತಾಂಜಲಿ: ದಿ ಸಾಂಗ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ" ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

* ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಇದು ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧ "ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ" ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು ಹೀಗೆ.

* ಟ್ಯಾಗೋರ್ ಅವರು 8ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 1941 ರಂದು ನಿಧನರಾದರು, ಅವರ ನಾಟಕೀಯ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರು. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ ಅವರ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದವರು, ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ. ಅವರ ಪುಸ್ತಕ ಗೀತಾಂಜಲಿಯನ್ನು 1912 ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಗೀತಾಂಜಲಿಗಾಗಿ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಠಾಗೋರ್ ಅವರು ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಮೊದಲ ಏಷ್ಯನ್. ಅವರ ಬರಹಗಳು ಭಾರತ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಾರರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು, ದೇಶಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. 1915 ರಲ್ಲಿ ಠಾಗೋರ್ ಅವರಿಗೆ ನೈಟ್‌ಹುಡ್ ನೀಡಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಅವರು 1919 ರಲ್ಲಿ ಜಲಿಯನ್‌ವಾಲಾ ಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಠಾಗೋರ್ ಅವರ ಇತರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೋನಾರ್ ತಾರಿ, ಪೂರ್ವಿ, ಸಂಧ್ಯಾ ಸಂಗೀತ ಸೇರಿವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋರಾ, ರಾಜ ನಮ್ಮ ರಾಣಿ, ಮುಕ್ತಧಾರ, ರಾಜ್ ರಿಷಿ,

ಫರ್ಕ್ ಬೈರೆ, ನೌಕಾದುಬಿ ಮತ್ತು ಬಿನೋದಿನಿ ಸೇರಿವೆ. ಅವರ ಸ್ಮರಣೀಯ ನಾಟಕಗಳೆಂದರೆ - ವಿಸರ್ಜನ್, ದಕ್ ಫರ್, ರಕ್ತ ಕರಾಬಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ. ಠಾಗೋರ್ ಅವರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ-ಪ್ರೀತಿಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಬುಲಿವಾಲಾ, ಚುಟ್ಟಿ, ಖುಸ್ಥಿತಾ ಪಾಶನ್, ಸಭಾ ಮತ್ತು ನಸ್ತನೀರ್ ಸೇರಿವೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 1901 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. 1921 ರಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಯು ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಯಿತು. ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಮಹಾನ್ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು, 1899 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೋಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗ್ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಠಾಗೋರ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ 'ಜನ ಗಣ ಮನ' ಅನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು 1941 ರಲ್ಲಿ ಕೋಲ್ಕತ್ತಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಯಿತು. ಅವರ ಹಾಡುಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಉಲ್ಬಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರು ಜನರ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅವರ ಬರಹಗಳು ಇಂದಿನ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರವರ್ತಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿವೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 13 13,1919 ರಂದು ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಡಯರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು ಕೊಂದ ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಾಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ದುರಂತದಿಂದ ಅವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಕವಿಯಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಜೀವನದ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಬುವ ದೇಶಭಕ್ತರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಇರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಲು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಠಾಗೋರ್ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. "ಯಾವಾಗಲೂ ಭಾರತವಾಗಿರುವ ನನ್ನ ದೇಶ, ನನ್ನ ತಂದೆಯ ದೇಶ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ದೇಶ, ನನ್ನ ದೇಶವು ನನಗೆ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ" ಮತ್ತು "ನಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಬೇಕು" ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಠಾಗೋರ್ 1941 ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು, ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ಭಾರತೀಯ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.